

Hiszed

a meg nem élt tegnapok
hazug nosztalgiáját,

hitetlen hittel
töretlen hitet,

a *talán*-ok eleve
elrendelt kudarcát,

egy homlokot
simító tekintetet,

a fény hevét, az
érintés varázsát,

hogyan béklyót nem
túr a gondolat,

a valamerre való
tartás irányát, hogy

szabad akaratról nem
csak álmodni szabad,

nyomatékát az adott,
súlyát az elhallgatott

szónak, a tapintásáról
is ismerős röögöt,

az utolsó ítélet
pártatlanságát,

erőt az erejét rejtő
szellem mögött,

a nosztalgia szülte
szülőföld terhét,

csukott szemmel is
ismerős kezét,

a valamerre való
tartás hiányát,

töretlen hittel
hitetlen hitet...